

Twänne nya och wackra
kjarlekswisor, componerade och
samman skrifne af en w...

18 B Skillingtryck N1793c

Swänne

N 1793 2

Nya och wackra tjärlets

S i s o r,

Componerade och samman skrifne af en wän,
Och til en wän utgifwen.

Den Första:

Jag til en wän med rader
så, &c.

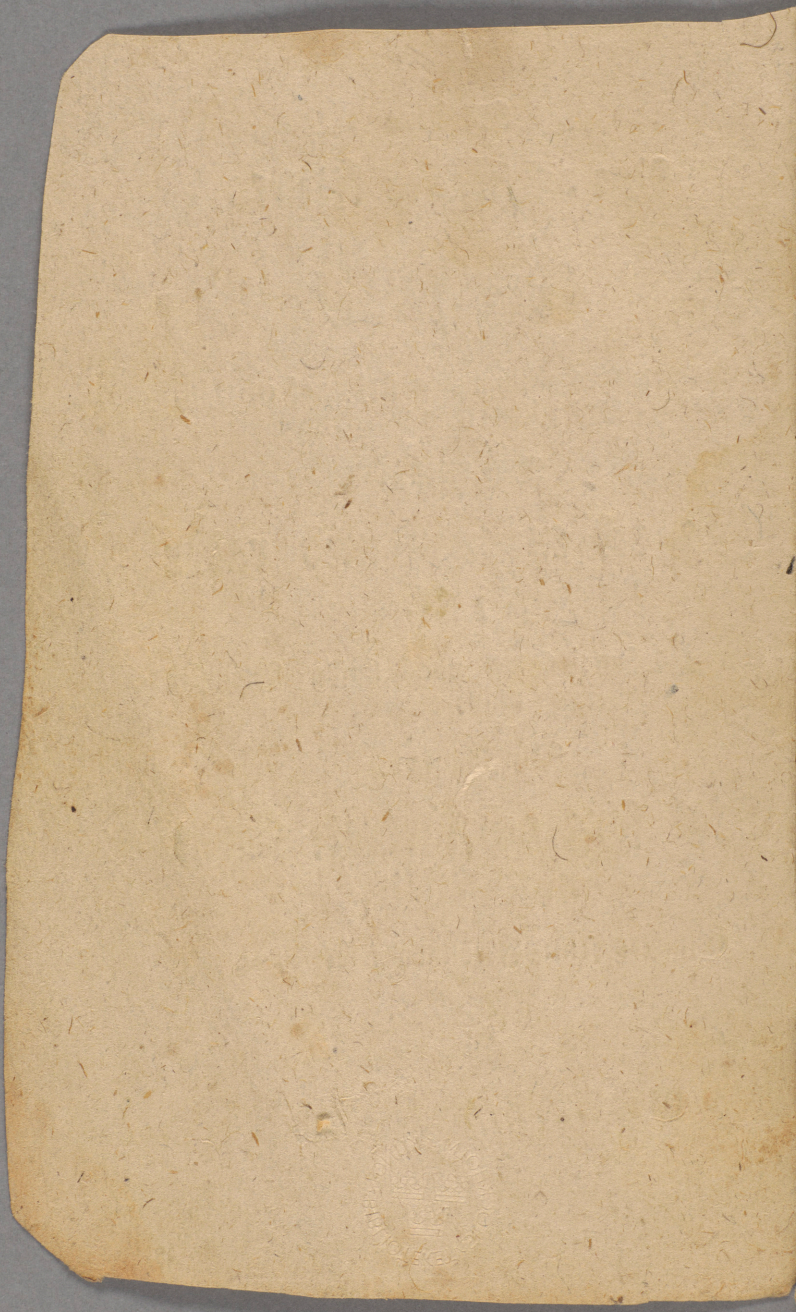
Sjunges som: Sidst uppå lustig Blomster
plan, &c.

Den Andra:

Skal sorg och förtret, Som
mången &c.

Sjunges som: Förblindade werld, &c.

SWANNA, tryckt 1793.

Den Första:

I.

Jag till en vän med rader få af Kjär-
lighet wil skrifwa, Och hward som här-
med syftas på skal genast kunogt blifwa:
Här sökes blott en trofasthet, Inuti ble-
ka döden; Uppriktig wänskap Kjärlighet,
Som ej swiktar i nöden.

2. D ädla dygd hwar finnes du I kär-
lets lösa tiden, Du är förorkad redan
nu, Du alt åt ändan lider: Men ibland
99. än Kan man wäl någon finna, Som
man kan holla för en vän Och tro hos
honom finna.

3. När man har fått en sådan vän,
på hwilken man kan lita, Så bör man
trofast älska den, Ej låta sönderlita, Af
owäns tungor, Kjärkeksband, Som man
har ofta funnit, Och rycka den utur
hans hand, Som man har öfwerunnit.

4. Act

4. Att täcka kärleks ömma själ, Jag
har din wänskap funnit, Din kärlek gjort
mig til en träl, Du har mig öfverwun-
nit: Jag holler dig af hjertat kär Och
hoppas få ånjuta, Din wänskap som
upriktig är, Till jag mit lif får sluta.

5. Glätt ingen owän skal förnä, wår
wänskap at uphöra, Fast de med lit
wål syfta på Densamma at förstöra, Men
det för dem skal fåfängt bli, Att sig der-
med bemöda, Des syftermål skal blifwa
fri, De sika skal til döda.

6. Min bästa wän, Les alltid wäl!
Låt ingen dig förföra, Uti olycka sorg
och gräl låt aldrig mig få höra, Att du
dig kommit illa ut, Igenom falska wän-
ner, Som söka på din wälgång slut,
Hwars hjerta du ej känner.

7. En wän som troget hjerta bär Och
följer dig uprätta den bör du ha af hjer-
tat kär, Hans ord och mening låtta,
Näst Gud du, Honom lyda må, Som
söka wil dit bästa, Ty honom kan du
lita på, Med honom dig trofästa.

8. Les wäl min wän och tänck uppå,
Swad du är skyldia gjöra, Mot allom
om du frögd wil få När lifwet skal up-
höra: Att älska Gud af allo själ, Din
nästa

nåsta som Dig sjelfwer; Så skal dig
likwål Allt gå wål Fast stormar ofta
wålswer.

9. Lit ej på egen magt min wån, Ej
uppå andra wåga, Men uppå Gud som
hjälper än, Dem Honom efterfråga: På
honom lit i lif och död, Så har du frid
och lycka; Han wil dig från all sorg och
nöd Ut kärlek til sig rycka.

10. Besök Guds hus med heligt nit
Guds helga ord at höra, Swar uppå
du kan sätta lit. Och sök alt godt at gjöra.
Bed Gud om Nåd at ta emot Hans ord
derefter leswa, med ödmjuk bön fall Gud
til fot Och emot synden sträfwa.

11. En trogen bön der skal förmd
Guds öma hjerta röra, Så at man nå-
den kan undfå och således swäret höra:
Min Son och Dotter haf god tröst din
synd är dig tilgifwen, Du äst af Nåde
återlöst, Och i min Bok inskriwen.

12. Rik äst du då til Lif och Sjal,
När du Guds wänskap funnit, Då bri-
ster intet til dit wål, Då har du segren
wunnit, War trofast sedan til din död,
I kärlek hopp och trona, Så har det
ewigt ingen nöd, Då skänks dig Lifsens
Krona

13. Gud

13. Gud dig min wän af nåd beskär,
Frid, glädje, frögd och lycka, Det är
hwad jag til slut begär, Gud dig med
dngd utsmicka, Och efter denna wänst-
lighet, Då själen skal af lända, En e-
wig frögd och salighet! Nu har min wi-
sa anda.

Den Andra:

I.
Skal sorg och förtret, Som mången
wål wet, Förndta min tid, Skall äng-
slan ha hos mig sin skändiga frid, Skall
tiden bli lång, Skall ledsamhet stads
ha sin fullaste gång?

2. Jag lif wid en man, Som åkren
försann, Har sådt med god säd, I skäl-
let för hwete fick skörda ogräs, Jag det
nu förstådt, Du hålt dig förmäten Och
mig så försmädt.

3. God säd jag utsädt, Sin tid hon
nu stådt, Nu skördat jag har, Men ti-
skel

stel och förne mig åkren har, Dwännen
det gjort då jag hafwer sofwit, Det jag
nu försport.

4. Den kärlek som blir, I ungdom.
mens tid, Klätt lagd i sin grund, Samt
sedan förbättras hwar tid och hwar
stund, Upriktig den är intil des at dö-
den han lifwet affår.

5. Det tungsammt wist är, At hålla
den fjär, Som icke igen wil wisa sig
wara en upriktig wän, Det är man til
men, At kärleken han är nu kaller som
sten.

6. Men lappri! min sorg Båd. här
och Gjord borg, Jag Aderton år, I werl-
den har räknat, Och Nitton du när: Så
nögder jag är, At slippa din wördnad,
Som hålla dig fjär.

7. Man skal och få se, At G. G. och
D. dens namn här utgör, Som wisan
omrörer och henne tilhör, En hwar kan
nu få, Det namnet utgissa hwad der-
med förstår.

8. Jag falskhet ej har, Ej argheten
drar, Men önskar ändå wi båda en gång
för

för HERran få stå, Med Palmer i
hand, Och loffjunga HERran i Him-
melens land.

9. Nu til et beslut, Min önskning går
ut, Och syftar derpå, At wi många
frögdfulla dar måtte få: Gud signe
en hwar! Det önskar den sam-
me, Som det skrifwit har.

